Aruba drukt haar 'yaya literario' aan het hart

door Floor Huygen

ORANJESTAD — Het kostte haar zichtbaar de grootste moeite om haar emoties ook maar enigszins in bedwang te houden, aan het eind van de avond die te harer ere was georganiseerd door de Biblioteca Nacional, de Grupo GP3 en een aantal lokale kunstenaars. Nydia Ecury, een yiu di tera, maar al sinds 1957 woonachtig op Curaçao, viel donderdagavond in de foyer van de bibliotheek een overdonderend en hartverwarmend eerbetoon ten deel.

Het programma voor deze avond was in de kortst mogelijke tijd in elkaar gedraaid, omdat Nydia's komst pas op het laatste moment bekend was. Onder zulke stress organiseert men hier op Aruba vaak het best; zo ook nu.
Slechts één avond tevoren was de aankondiging op televisie geweest en pas op de dag van haar optreden waren de ochtend- en middagkranten in staat een persbericht te plaatsen. Waar de organisatie zich enigszins op had verkeken was de grote genegenheid van de Arubaanse gemeenschap voor deze yaya literario: alle stoelen waren bezet en veel aanwezigen moesten genoegen nemen met een staanplaats, wat geen sinecure was voor een programma van bijna drie uur.
Kinderjuffrouw met moederlijke liefde is waarschijnlijk de beste omschrijving voor yaya. Het is in elk geval een koosnaam die volledig van toepassing is op Nydia Ecury, die nu ook mocht ervaren dat wie goed doet, goed ontmoet. Nydia is niet alleen groot in literair opzicht – daarover is reeds veel geschreven – maar bezit ook een warm hart en zij deelt haar gaven graag met mensen die haar na staan. Daarvan getuigden Philomena Wong en Belen Kock-Marchena. Nydia is taalkundig snedig, bezit daarnaast een groot gevoel voor humor en ze wil met practical jokes de mensen nog wel eens voor de gek houden, zoals bij aankomst op de luchthaven, waar ze zich als een oud zielig vrouwtje in een rolstoel liet voortduwen, maar eenmaal buiten als een prima-ballerina uit het wagentje sprong.
Even puntig was ze op deze avond tijdens haar declamatie uit eigen werk en werk van anderen, waarbij ze regelmatig de lachers op haar hand kreeg. Als dame was ze beter dan de beste rapper en Nydia 'gave 'm all hell'. Met applaus beantwoordde het publiek haar gevoelige gedichten, waaronder het titelgedicht uit haar laatste bundel *Un sinta den bientu* (Een wimpel in de wind).

Kostelijk waren de sketches uit haar One-woman show 'Luna di Papel' uit 1980, die overigens een aardig beeld opleverde van ons koloniaal verleden. (Waarin de frères en soeurs lang een rol van betekenis hebben gespeeld, en van wie een aantal onlangs tijdens een reünie op Curaçao op een optreden van Nydia werden vergast).

Met alle visuele hulpmiddelen die ons tegenwoordig ten dienste staan deed de vertoning van een videoband op een enkel televisietoestel nogal amateuristisch aan, maar goed dat was dan ook ongeveer het enige waar wat op de organisatie viel aan te merken. Het werd ruimschoots goed gemaakt door de optredens van Padú del Caribe, harpist Edgar Kelkboom met Doedel Sophia op cuarta, Maruja Forrero y su Grupo, Diana Antonette, Tino Ruíz en Mireya Laclé en voordrachten van Belen Kock-Marchena en Philomena Wong met Lydia Emerencia.
Nydia ontving namens de regering uit handen van minister Wever-Laclé een blijvend aandenken, voorts een aantal lieve woorden van Iraís Sarkatsing-Nava van de bibliotheek en een vertegenwoordiger van de interdepartementale groep ter bevordering van het Papiamento.

Hoogtepunt was het onthullen van een door Nigel Matthew vervaardigde tekening van Nydia's eigen yaya Tetechi. Bij het zien van dit schitterende portret moest ze een paar traantjes wegpinken. De anders altijd zo welbespraakte grande dame had moeite de juiste woorden te vinden om iedereen te bedanken voor deze grootse huldiging. In de persoonlijke ontmoeting met veel gasten, na afloop tijdens een door De Palm Tours aangeboden receptie lukte dat wat beter. Aruba had haar yaya literario op deze avond voor eeuwig aan het hart gedrukt.